

ПРИМЉЕНО: 14 OCT 2024			
Орг. јед.	Број	Предмет	Иницијал
02	758/14	/	/

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на XXVI седници од 24. јуна 2024. године, донело је одлуку о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту **једног наставника у звању доцент за Уставноправну ужу научну област – предмет: Уставно право**, на Универзитету у Београду – Правном факултету.

Конкурс је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 57 од 28. јуна 2024. године и у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ број 1099 од 3. јула 2024. године, као и на интернет страници Факултета.

Истом одлуком Изборно веће је именовало Комисију за писање реферата о пријављеним кандидатима, у саставу: **проф. др Танасије Маринковић** (председавајући Комисије), редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, **проф. др Владан Петров** (члан Комисије), редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду и **проф. др Милан Јовановић** (члан Комисије), редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

Након што се упознала с конкурсним материјалом, Комисија има част да Изборном већу поднесе следећи:

ИЗВЕШТАЈ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

На конкурс за избор **једног наставника у звању доцент за Уставноправну ужу научну област – предмет: Уставно право** у року се пријавио један кандидат, Ђорђе Марковић.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТАТУ

1. Образовање

Ђорђе Марковић је рођен 11. фебруара 1989. године у Смедереву. Основну школу „Др Јован Цвијић“ завршио је као носилац дипломе „Вук Караџић“ и три специјалне дипломе. Поред основне, завршио је и нижу музичку школу „Коста Манојловић“, одсек гитара. Гимназију Смедерево, природно-математички смер, завршио је одличним успехом (4,85). Правни факултет Универзитета у Београду уписао је школске 2008/09, на коме је дипломирао 4. октобра 2012. године, с просечном оценом 9,43, на теоријско-правном смеру. Више пута је награђиван и похваљиван за постигнут одличан успех у учењу и стицању знања на Правном факултету Универзитета у Београду, био је стипендиста Фонда за младе таленте Министарства омладине и спорта Републике Србије – Доситеја, као и стипендиста града Смедерева.

Последипломске мастер студије уписао је школске 2012/13. године на Правном факултету Универзитета у Београду, на јавно-правном модулу, уставно-правном под-модулу. Мастер студије завршио је 1. октобра 2013. године с просечном оценом 9,75. Мастер рад, под менторством проф. др Владана Петрова, под називом *Слободни мандат народних посланика у Републици Србији – правна и фактичка ограничења*, одбранио је с највишом оценом. На истом Факултету, школске 2013/14. године, уписао је докторске студије из Уставноправне уже научне области. Докторску дисертацију *Природа уставнојудске функције*, је одбранио с одликом 7. марта 2024. пред комисијом у саставу: проф. др Владан Петров (ментор), проф. др Танасије Маринковић и проф. др Тамаш Корхеџ. Говори енглески и руски, служи се француским језиком, а поседује почетно знање немачког језика.

2. Педагошко и друго радно искуство

Ђорђе Марковић има искуство у раду у академској заједници. Вежбама из предмета Уставно право на Правном факултету Универзитета у Београду, најпре је руководио у периоду од фебруара до јуна 2016. године, у својству демонстратора, потом од новембра 2016. до новембра 2017. као сарадник у настави, док је од новембра 2017. ангажован као асистент. У ово звање је поново изабран 2020. и 2024. године.

У школској 2017/18. био је члан Комисије за спровођење избора за представнике Студентског парламента Универзитета у Београду, као и члан Комисије за спровођење пријемног испита за упис студената у прву годину основних академских студија школске 2018/19. Током 2018/19. био је члан Комисије за акредитацију Правног факултета Универзитета у Београду. Био је секретар Катедре за јавно право за последипломске студије (2018-2021). Учествовао је у реализацији наставе у оквиру сарадње са Правним институтом белгородског државног националног истраживачког Универзитета (2018-2020). На пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја: „Конституционализам и изградња правне државе“, учествовао је од 2018. до 2023. године (до окончања пројекта). Од септембра 2019. године ангажован је у реализацији наставе и испита на предмету Номотехника – Писање правних аката. У октобру 2019. одређен је за секретара Правне клинике Правног факултета Универзитета у Београду. Од 2017. године ангажован је на научним пројектима Универзитета у Београду – Правног факултета: „Идентитетски преображај Србије“ (за 2017, 2018, 2019. и 2020. годину), „Епидемија. Право. Друштво.“ (за 2021. годину), „Савремени проблеми правног система Србије“ (за 2022. и 2023. годину), а од 2024. на пројекту „Проблеми стварања, тумачења и примене права“. У часопису *Архив за правне и друштвене науке*, у периоду 2019–2020, био је секретар Редакције, а од 2021. године је члан Редакције. Члан је Српског удружења за уставно право. Као тренер двочланог студентског тима, који је крајем 2022. године на републичком такмичењу у симулацији суђења „Осуди дискриминацију“ освојио друго место у укупном пласману, похваљен је похвалницом Правног факултета, која се додељује на Савиндан. На почетку школске 2022/23. и 2023/24, учествовао је у организацији и реализацији „Недеље добродошлице бруцошима Правног факултета“.

У оквиру размене наставног особља, у склопу програма Еразмус+, на Универзитету Сарланд, у мају 2022. године одржао је гостујуће предавање

Serbia on its Way to the European Union – Legal and Political Aspects и учествовао у извођењу наставе на мастер студијама. У априлу 2023. године учествовао је у организовању три гостујућа предавања професора Уставног права, др Енрика Албанезија, са правног департмана Универзитета у Ђенови. У јуну 2024. године учествовао је на Семинару за народне посланике, чланове и заменике чланова Одбора за људска и мањинска права и равноправност полова, о стандардима и механизмима за заштиту људских и мањинских права и родне равноправности, у организацији Одбора за људска и мањинска права и равноправност полова Народне скупштине и Мисије ОЕБС-а у Србији. Том приликом је одржао предавање на тему: *Преглед међународних стандарда и механизма за заштиту људских и мањинских права*.

3. Научни радови

3.1. Докторска дисертација

„Природа уставносудске функције“, докторска дисертација, Универзитет у Београду – Правни факултет (269 страница, без прореда).

Предмет докторске дисертације јесте природа уставносудске функције - одређење уставносудске функције у односу на друге функције државне власти. Кандидат то чини анализом контроле уставности општих аката - нормативне контроле, на првом месту усклађености закона с уставом, јер је она *conditio sine qua non* уставносудске функције. Изузетно, због особености и значаја уставне жалбе у Немачкој, кандидат узима у обзир и тај поступак. Просторно и институционално, истраживање обухвата три државе, односно три органа: САД и Врховни суд (као најважнији суд међу свим судовима који врше судску контролу уставности у САД), Немачку и Савезни уставни суд, и на послетку Француску и њен Уставни савет. САД је одабрана као извориште уставносудске функције, Немачка као држава која представља најрепрезентативнији модел за ефикасно организован и делотворан уставни суд, и коначно Француска која поседује орган под називом „савет“ који, супротно називу, доноси општеобавезујуће одлуке. Амерички и немачки пример су репрезентативни за сагледавање оба уставносудска света - децентрализованог и централизованог, док француски служи да својом посебношћу осветли оно што постоји у другим двама државама.

Основна хипотеза дисертације јесте да се уставносудска функција не може поистовети ни с једном од постојеће три државне функције, те да савремене теорије о државним функцијама морају да уваже реалност постојања уставносудске функције. Осим тога, истиче се и да су начин настанка и састав органа који врше уставносудску функцију, као и велики број различитих врста одлука које они доносе, основ за постојање специфичног легитимитета уставносудских органа.

Поред увода и закључка, рад има четири велике целине. На самом почетку налази се историјат развоја уставносудске функције. Централни део рада заузима анализа пет значајних питања за поимање контроле уставности: однос уставотворца према чувару устава кроз призму његовог уставног положаја, начин избора чланова уставносудских органа, делокруг и услови за обављање поверених надлежности, уставносудски поступак, врсте и дејство одлука као крајњи резултат његовог деловања. У четвртном делу пажња је посвећена међуинституционалним односима чувара устава с другим уставним

актерима, на првом месту с уставотворцем и законодавцем, али и с егзекутивом (владом и/или шефом државе) и судством. Последњи, пети део посвећен је теоријским разматрањима природе уставносудске функције. У њему је дата анализа места који контрола уставности заузима унутар теорија о државним функцијама, и, коначно, одређење њеног карактера.

Основни закључак дисертације јесте да је уставносудска функција посебна државна функција, у којој се преплићу елементи других државних функција. Она је комбинација законодавне и судске функције. Њена суштина и логика одлучивања су ближе законодавној, а поступак и форма аката које доноси, судској власти. По нивоу слободе и степену креације којим располаже, она је у рангу уставотворне ревизионе власти и извршнополитичке - функције владе. Као тумач устава, а тиме и саме уставотворчеве воље, односно воље „успаване“ оригинерне уставотворне власти, она се надопуњује са законодавцем, а „надмеће“ са ревизионом и извршном влашћу. Пред дилемом да ли уставносудску функцију треба назвати „само“ функцијом, подведећи је под судску власт у ширем смислу, или јој треба доделити „титулу“ власти, кандидат се у крајњој линији опредељује за прву варијанту.

3.2. Радови објављени након трећег избора у звање асистента

3.2.1. **„Изборна хроника за 2023. – поглед са стране“**, *Архив за правне и друштвене науке*, 4/2023, 99-120.

У раду су приказани ставови страних посматрача парламентарних избора у Србији. Акцент је на анализи оцене одређених сегмената новелираног изборног законодавства и његове примене током парламентарних избора од 2022. године. Обрађени су ставови поводом најважних питања српског политичког система и изборног права, као што су учесталост превремених избора, изборна администрација, слабости изборног система, стање медија, и заштита изборног права. На крају рада налази се и сажети осврт на прелиминарну анализу избора од 2023. године. Осим указивања на кључне ставове међународних тела - Венецијанске комисије и ОЕБС-а, кандидат приказује и ставове наше научне заједнице поводом одређених питања изборног законодавства и праксе у Србији, а нуди и оригинална решења, која би могла да буду искоришћена у некој будућој уставној и законској реформи.

3.2.2. **„Високи савет судства у новом нормативном руху“**, у: *Међународни научни скуп: Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку, зборник радова, година III, број 3 (2023) Том I*, ур. Жељко Мирјанић, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука, 2023, 297-316.

Почетком 2022. године, на референдуму су усвојени амандмане на Устав од 2006. године поводом дела који се тиче правосуђа, односно избора и положаја судија и тужилаца. Ово је прва промена тзв. Митровданског устава, после 15 година његове примене. Унапређење овог дела Устава је дуго било најављивано и припремано, те је њиме значајно измењен начин избора и положај носилаца правосудних функција. С тим у вези, крупне измене доживели су и независни органи који о овим питањима одлучују - Високи савет судства и Државно веће тужилаца (нови назив: Високи савет тужилаштва).

Годину дана касније, почетком 2023. године, усвојено је сет пратећих правосудних закона. У раду се пружа анализа нових уставних и законских решења и даје оцена њиховог квалитета у поређењу са оним решењима која су била примењивана деценију и по, с нагласком на промене које се тичу Високог савета судства, као органа који је задужен за очување судске независности.

3.3. Радови објављени након другог избора у звање асистента

3.3.1. „Judicial Appointments in Russia and Serbia Through the Prism of the Standards of the Council of Europe and the Venice Commission“, *St. Petersburg State University Publishing Press, 2023.*

У овом раду, кандидат на прегледан начин приказује најзначајнија нормативна решења која се тичу избора судија у Србији и Русији и доводи их у везу са правилима Венецијанске комисије. Наиме, то тело Савета Европе је током последњих тридесет година саставило и објавило неколико докумената с предлозима о томе како би судије требало да се бирају, тако да се успостави и очува независност и непристрасност судске власти. Посебну пажњу кандидат је посветио проналажењу сличности између норми у двома посматраним државама, као и њиховој усклађености са стандардима Венецијанске комисије. Кандидат је дошао до закључка да уопштено гледано, и руски и српски уставноправни оквир, у највећој мери одговара венецијанским стандардима, али да је српско право, посебно после уставне промене од 2022. године, нешто ближе поменути стандардима. Ипак, на крају рада је наглашено да поред солидних основа, одређена побољшања, пре свега у законодавству и примени, би морала да буду учињена, како би се поменути, високо постављени циљ, достигао.

3.3.2. „Protection of the Freedom to Vote in the Republic of Serbia – Election Administration in the Light of the New Electoral Laws“, *Protection of Human Rights and Freedoms in Light of International and National Standards* (ed. D. Blagić), Kvarak, Kraljevo, 2022, 185–212.

Кандидат се у овом раду бави питањем које је у нашој јавности готово непрестано актуелно, а реч је о изборима и начину на који се они спроводе. Кандидат је анализирао нове изборне законе, пре свега Закон о избору народних посланика и Закон о локалним изборима, непосредно пошто су ступили на снагу, почетком 2022. године. Ови закони су највише промена донели у области изборне администрације, тј. тела која се баве спровођењем избора. Пошто се у јавности појавила примедба да су закони донети тик уочи избора, што с коси с добром демократском праксом, Влада, као предлагач, бранила се аргументом да се њима ништа суштински не мења и да ти закони треба да допринесу већој демократичности и транспарентности изборног процеса. Кандидат такође заузима став да, иако су закони формално нови, суштински, они не доносе ништа ново у погледу оних фактора који непосредно утичу на резултате избора. Ипак, с друге стране, када је у питању изборна администрација, односно органи који се баве организацијом и спровођењем избора, кандидат указује на постојање значајних новина. Пре свега, реч је о увођењу локалних изборних комисија, као споне између Републичке изборне комисије и бирачких одбора. Кандидат је на систематичан начин упоредио ранија решења с важећим

решењима, осврнувши се и на препоруке Венецијанске комисије у овој области. У раду је изнета бојазан да овакве делимичне и несистематске промене изборног законодавства неће суштински допринети заштити изборног права, те да је Србији и њеним грађанима, три деценије од увођења вишестранања, потребно унификовано и истински реформисано изборно законодавство.

3.3.3. „О надлежности за доношење мера током ванредног стања – поводом одлуке Уставног суда Србије“, *Српска политичка мисао* 3/2021, 191–212.

На самом почетку епидемије изазване вирусом короне, у Републици Србији је било проглашено ванредно стање, а због немогућности да се услед новонасталих околности Народна скупштина састане, Влада Републике Србије је уз супотпис председника Републике, донела уредбу којом је требало да пропише мере одступања од људских и мањинских права. На основу овлашћења садржаних у поменутој уредби, министар унутрашњих послова је донео наредбу, која је изазвала многе правне недоумице. У јавности се повела полемика о правној природи и домаћају како уредбе, тако и наредбе која на њеном темељу настала, те је крајем 2020. године, Уставни суд Србије испитивао њихову уставност. Предмет овог рада јесте тумачење уставних одредаба које се тичу прописивања мера којима се одступа од људских и мањинских права током ванредног стања, као и оцена активности и правних ставова Владе, Министарства унутрашњих послова и Уставног суда. Кандидат је на јасан и аргументован начин осветлио већину недоумица које су се појавиле поводом тог питања у нашој стручној, али и широј јавности, предлажући другачији приступ решењу проблема, од онога који су понудили највиши државни органи. У раду је поред критике званичних ставова, понуђено алтернативно тумачење воље уставотворца, при чему су дати и предлози на који начин би могле да се отклоне постојеће правне празнине и недоречености.

3.3.4. „Видовдански устав у уџбеницима уставног права – век касније“, *Зборник радова с Међународне научне конференције „100 година од Видовданског устава“*, (ур. С. Ђорђевић, Ј. Вучковић), Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Крагујевац 2021, 57–77.

У овом раду, кандидат настоји да утврди какав је однос писаца уџбеника уставног права с простора бивше Југославије према тексту Видовданског устава. Тежиште анализе је на уџбеницима који се у тренутку писања рада (школска 2020/21.) користе у настави и за припрему испита из предмета Уставно право на државним правним факултетима, али је њоме обухваћено и неколико уџбеника који представљају својеврсно историјско и допунско уставноправно штиво. Поређењем релевантног материјала, учињен је покушај да се расветли научни, правни, па и политички однос различитих аутора према Видовданском уставу, а посредно и према самој југословенској држави. На основу спроведеног истраживања, кандидат је дошао до вредних налаза. Тако је установио да на неким од правних факултета не постоји сопствени уџбеник уставног права, да поједини аутори уопште не помињу тај устав ни државу у којој је донет, док је код других то учињено крајње узгредно и са упитном научном објективношћу. На кандидату својствен начин, веома прегледно су приказане основне карактеристике свих анализираних уџбеника, што читаоцу у многоме олакшава сналажење у представљеној материји. Кандидат истиче да се

значај налаза до којих је дошао огледа у томе што увидом у начин на који се млади нараштаји – будући правници и припадници друштвених елита држава насталих на југословенским темељима, путем уџбеника уставног права упознају са својом уставноправном историјом, може предвидети у ком правцу би могло да се одвија креирање уставноправне будућности на тим просторима.

3.3.5. „Непосредно вршење суверености у Републици Србији – право и одговорност“, Зборник радова са Међународне научне конференције „Одговорност у правном и друштвеном контексту“ (ур. Г. Обрадовић и А. Тасић), Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш 2020, 79–101.

Кандидат је у овом раду учинио осврт на крајње скромну праксу примене института непосредне демократије у Републици Србији и указао на потпуну неадекватност и неуставност законских решења која су важила у моменту писања рада. Непосредно вршење суверености ни упоредно посматрано није превише често, док је у Србији изузетно ретко, те је кандидат покушао да пронађе узроке оваквог стања. На првом месту, истакнуто је постојање потпуно застареле законске регулативе, уз сугерисање да овакво (лоше) стање тог дела уставне материје постало наша уставна „традиција“. Последишно, кандидат је формулисао тезу да Устав Србије у области непосредног вршења суверености, заправо није (суштински) промењен 2006. године. У засебном делу рада, указано је на то који су политички чиниоци доминантно утицали на постојеће стање, при чему је кандидат покушао да осветли досадашње углавном неуспешне примере непосредне демократије код нас, уз истицање готово потпуне недоступности поузданих података о томе колико је таквих случајева било. Коначно, кандидат је предложи могуће правце за унапређење ове важне уставноправне области.

3.4. Радови објављени након првог избора у звање асистента

3.4.1 „Органски закон у уставноправном поретку Републике Србије“, Зборник радова: Универзално и особено у праву (ур. Огњен Вујовић), том I, Универзитет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Косовска Митровица 2018, 287–304.

Рад обрађује тематику о којој код нас није много писано. На почетку, кандидат указује на негативну појаву пролиферације прописа, односно њихову учесталу промену, нарочито кад је реч о законима. Потом покушава да утврди појам закона као таквог, а онда и органског, који иако формално може бити изједначен са „обичним“ законом, од њега се разликује по својој садржини. Трећи део рада заузима упоредноправни преглед решења које у овој области нуде правни пореци Француске, Шпаније, Португала и Хрватске. Највише места посвећено је анализи положаја закона као општег правног акта у нашем уставноправном систему. У најкраћем, кандидат утврђује постојање сувише великог јаза између устава и закона, и да би стога требало увести категорију прописа који би премостио овај раскорак, а у прилог својој тези истиче и праксу Уставног суда Србије који је у неколико случајева покушао да установи доктрину тзв. „системских закона“, сумњивог уставноправног утемељења. Кандидат смело нуди потенцијална решења, како оних која се тичу начина доношења ове категорије закона и утврђивања њиховог места на лествици

прописа, тако и одређивања круга оних прописа који би могли да се подведу под ову категорију.

3.4.2. „Начин избора председника Републике Србије“, Зборник радова: *Председник Републике и Устав* (ур. Владан Петров), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2018, 123–142.

На самом почетку рада кандидат вешто запажа специфичну позицију председника републике као институције која је историјски проистекла из улоге коју је некада обављао монарх, што се одразило и на различите модалитете начина избора овог државног органа. Пре него што се упустио у анализу важећих решења, кандидат је указао на одређене заједничке специфичности у уставном развоју постсоцијалистичких земаља, а потом и на особености историјске еволуције шефа државе у Србији. Централни део рада заузима анализа решења о коме је доста писано, али је још увек далеко од тога да је до краја расветљено, а тиче се неспојивости функције председника Републике са другим јавним функцијама. Кандидат је на аргументован начин анализирао постојеће уставне и релевантне законске норме, нудећи читаоцу на недвосмислен начин своје тумачење овог проблема. У завршном делу рада, уз консултовање упоредноправних решења, понуђена су три могућа правца реформе положаја, тј. начина избора председника Републике Србије. На детаљан начин кандидат је анализирао могућност увођења посредних избора, задржавање непосредних избора уз проширење председничких овлашћења, као и унапређење постојећег модела, уз напомене које би решење било адекватније на краћи, а које на дужи временски рок.

3.4.3 „Trampova reforma Vrhovnog suda“, *Pravni život*, Tom IV, 12/2019, 647–662.

Добром познаваоцу уставног права и наше уставноправне литературе, сам наслов рада звучаће познато, пошто је сличан наслову рада Јована Ђорђевића из 1937. године. Истовремено, исказавши поштовање чувеном уставном правнику, кандидат је додатно подвукао значај теме, сугеришући читаоцу да се ради о битним и великим променама. На самом почетку рада, учињен је осврт на корене тзв. судских ратова, који тињају последњих деценија међу републиканцима и демократама око избора „њихових људи“ на највише судијске позиције. Кандидат је објаснио и нормативну подлогу на основу које се врши избор судија Врховног и федералних америчких судова, указујући на све специфичности англосаксонског правног круга. У централном делу рада, на јасан начин описана су сва правна и политички осетљива питања која су пратила три последња именовања судија Врховног суда САД (једно неуспешно – Обаино и два Трампова успешна). На крају рада, кандидат указује на величину и значај промена правила о поступку избора судија највишег Суда САД (већине потребне у Сенату и сл.), подвлачећи непредвидивост тих измена, пошто је амерички систем деценијама функционисао на начин, који је по свему судећи заувек постао део уставне прошлости.

3.4.4. „Procedures and Conditions for the Selection of the Constitutional Court Judges in the Post-Yugoslav States“, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu* 3/2019, 254–276.

Како сам објашњава у уводу, кандидат је тему овог рада одабрао из разлога што, како је на основу истраживања утврдио, готово да нема радова на енглеском језику који анализирају ову материју на начин који би обухватио све државе настале на простору некадашње заједничке федерације. Кандидат истиче да је питање начина избора судија уставног суда једно од кључних за позиционирање овог органа као независног и ауторитативног актера у правном и политичком животу демократске државе. У наставку је учињен занимљив историјски осврт на начин избора судија некадашњег југословенског Савезног уставног суда од 1963. па до краја постојања те државе. У фокусу рада налази се упоредна нормативна анализа процедура по којима се бирају судије уставних судова у шест бивших република, као и трајања мандата и услова које кандидати за судије у овим државама морају да испуне. Кандидат на компетентан начин указује на евентуалне недоумице и решења која би могла да буду унапређена. У следећем поглављу учињен је компаративни осврт на постојеће моделе избора судија уставних судова, како би се поставила основа за теоријско уобличавање и синтезу закључака из претходног дела који се тичао простора некадашње Југославије. Тако у претпоследњем делу рада и закључку кандидат покушава да на избалансиран начин укаже која су то нормативна решења у поменутих државама најпроблематичнија и на који начин би могла да буду унапређена, како би уставни судови на поменутом простору постали компетентнији и мање спутани чувари владавине права и демократије.

3.4.5. „Делимичне изборне реформе у Републици Србији“, *Архив за правне и друштвене науке 1–2/2020*, 121–154.

У фебруару 2020. дошло је до знатних промена у нашем изборном законодавству, те је кандидат препознавши значај теме, учинио детаљан осврт на ово питање. Искрпно је анализиран сам ток скупштинског заседања, догађаји који су му претходили, као и неки који су се десили накнадно, а били су тесно повезани са доношењем законских измена. У раду се уочавају три велике целине: прва, која се тиче начина доношења закона; друга, која се бави садржином измена; и трећа, у којој је анализирана тема која се током расправе појавила као узредна – питање природе представничког мандата. У првом делу кандидат је критички указао на бројне нелогичности и мањкавости које су пратиле процес доношења законских измена у техничком смислу – моменат доношења (изборну годину), питање предлагача закона, законску номотехнику, (не)оправданост аутентичног тумачења итд. Други, централни део је обухватио анализу нових решења. Кандидат је покушао, користећи се историјским искуством, као и респектабилном литературом, да пружи одговор на питање о оправданости и сврсисходности предузетих реформи. У трећем делу, указано је на то да питање природе мандата народних посланика не би требало да се налази на скупштинској агенди као такво, већ да је његова реактуелизација последица других отворених питања нашег парламентарног и изборног права. Читав рад обилује цитатима или парафразама говора народних посланика, чиме је текст додатно добио на сликовитости, а уз то ће бити вредно сведочанство о једном релевантном политичком тренутку. У закључним разматрањима кандидат је указао на могуће правце неке будуће (успешније) реформе.

3.5. Радови објављени након избора у звање сарадника у настави

3.5.1. „Imunitet nepovredivosti u modernom parlamentu“, *Pravni život, Tom IV, 12/2016, 595–611* (прерађен део семинарског рада).

Рад је посвећен преиспитивању положаја и улоге једне класичне уставноправне институције, каква је имунитет неповредivosti. Аутор пружа кратак осврт на актуелне догађаје европског парламентарног живота, који су послужили као мотив за анализу овог института и указује на његов мање-више општеприхваћен појам у класичној теорији уставног права. Централни део рада заузима анализа ставова које су поводом овог питања заузеле релевантне европске, наднационалне институције. Најпре су обрађене препоруке које је у свом извештају изнела Венецијанска комисија, на основу упоредне анализе решења појединачних држава чланица Савета Европе, а потом је дат и критички осврт на релевантне пресуде Европског суда за људска права које се тичу овог питања. На крају рада анализирана су и решења које садржи позитивно уставно право Републике Србије, и понуђене смернице за њихово унапређење. Аутор закључује да је имунитет неповредivosti још увек неопходан у системима у којима демократске институције и механизми нису у потпуности заживели.

3.5.2. „Независност судства у Републици Србији – предлози за промену уставног оквира за избор судија и престанак судијске функције“, Српска политичка мисао – посебно издање, 2017, 201– 227.

У овом раду преиспитују се важећа уставна и законска решења која се тичу избора и престанка судијске функције као два кључна елемента независности судијског положаја. На првом месту, аутор даје осврт на суштински значај независности без којег судство као посебан државни орган и трећа грана власти не може ни постојати. У наставку рада, разматра се значај дужине трајања судијске функције која се огледа кроз начело сталности. Централни део рада посвећен је начину избора судија. Проблематизовано је питање положаја судске власти у систему поделе власти као и питање њеног настанка. Врло детаљно али истовремено јасно и прегледно, поткрепљујући упоредно-правним и решењима из наше правне баштине, аутор критикује постојећа и предлаже нова правила која се тичу процедуре за избор судија у Републици Србији. Аутор између осталог предлаже јачање положаја Високог савета судства, како у циљу његове персоналне независности тако и у проширивању компетенција овог органа, а преиспитује и постављену улогу Правосудне академије у нашем систему. На крају рада, подвлачи се значај поновне конституционализације одредби које се тичу престанка судијске функције.

3.5.3. „Врховни суд у Уставу УК“, *Национално и међународно право – актуелна питања и теме* (ур. Олга Јовић-Прлаиновић), том II, Универзитет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Косовска Митровица, 2017, стр. 191 – 209, (коауторски – др Владан Петров).

Овај рад представља покушај да се домаћој стручној и општој јавности представи недовољно позната институција сложеног британског уставноправног система. На почетку рада представљене су кључне институције британског система као и најзначајније промене које су се догодиле током

уставне реформе у последњих двадесетак година. Тежиште рада представља критички опис нове-старе институције Врховног суда. Анализом начина избора судија, променама у надлежности овог органа у односу на свог претходника – Апелациони одбор Дома лордова, као и описом промене њеног седишта, аутори непретенциозно нуде читаоцу одговор на питање да ли се ради о суштинској или више симболичној промени унутар британског устава.

3.6. Радови објављени пре избора у звање сарадника у настави

3.6.1. „Слободни мандат народних посланика у Републици Србији – правна и фактичка ограничења“, мастер рад, Универзитет у Београду – Правни факултет, 2012, стр. 84.

Мастер рад кандидата, одбрањен на Правном факултету Универзитета у Београду, 1. октобра 2012. године, подељен је у седам поглавља. Прва четири се односе на правна, а последња три на фактичка ограничења слободног мандата. У првом се најпре одређује појам мандата и објашњавају његови типови – императивни (везани) и представнички (слободни). Потом се даје преглед упоредних уставних решења. Друго поглавље је приказ развоја овог института у Србији до 1990. године. У трећем поглављу дат је критички осврт на решења у Уставу од 1990. и Уставу од 2006. године. Четврто поглавље посвећено је улози Уставног суда Србије у тумачењу и очувању принципа слободног мандата. У петом и шестом поглављу, кандидат је анализирао улогу изборног система и политичких странака као чинилаца од којих зависи фактички однос представника и бирача. У седмом одељку, критички су приказани положај и улога парламента у нашем уставном систему. Кандидат закључује да су, поред добрих нормативних решења, за функционални парламентарни систем и правилно разумевање слободног мандата, неопходни развој политичке и правне културе.

3.6.2. „Princip slobodnog mandata u Ustavima Republike Srbije od 1990. i 2006. godine“, *Sveske za javno pravo*, Fondacija Centar za javno pravo, Sarajevo, 14/2013, 49–57 (прерађен део мастер рада).

Ово је кандидатов први објављени рад. У њему је дата анализа нормативних решења која се тичу карактера парламентарног мандата у Уставу Србије од 1990. и Уставу од 2006. године. Премда је произашао из истраживања која је кандидат обавио пишући мастер рад, овај чланак представља оригиналну и самосталну целину. У њему је аутор направио својеврсну синтезу налаза до којих је дошао у мастер раду, дозволивши да поједини ставови сазру и буду још сигурније уобличени.

3.6.3. „Doprinos Visokog saveta sudstva (ne)zavisnosti pravosuđa u Republici Srbiji“, *Sveske za javno pravo*, Fondacija Centar za javno pravo, Sarajevo, 16/2014, 41–56 (прерађен део семинарског рада).

У овом чланку дат је критички осврт на рад Високог савета судства (Савет) током правосудне реформе у Републици Србији. У уводном делу, кандидат указује на значај независности правосуђа, а потом даје анализу решења која су предвиђали предлози за нови устав и покушава да одговори на

питање како се дошло до актуелног нормативног оквира који се тиче положаја Савета у Уставу од 2006. Трећи део је посвећен упоредноправној анализи уставних решења о правосудним саветима У четвртном делу, приказано је деловање Савета током правосудне реформе. Пети део посвећен је, како кандидат истиче, „закаснелој” реакцији Уставног суда Србије. У шестом делу, кандидат је понудио могућа решења која се тичу састава и функција Савета. У закључном разматрању, указано је на неопходност поштовања фундаменталних уставних и правних начела уопште, међу које спада сталност судијске функције, као и на нужност постојања развијене свести о одговорности носилаца јавних функција.

3.6.4. „Однос српске државе и цркве са посебним освртом на тзв. македонско црквено питање“, *Религија, политика, право* (ур. Јован Ђирић, Велибор Џомић и Миролуб Јевтић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија Црногорско-приморска, ИИУ „Светигора”, Центар за проучавање религија и верску толеранцију, Београд-Будва 2015, 435–459.

У раду се анализира сложен однос Српске православне цркве (СПЦ) према различитим државама у којима је српски народ током векова живео, а обухвата и анализу тзв. македонског црквеног питања. Рад има осам мањих целина. У прве две даје се осврт на начин настанка СПЦ, описује њен однос са тадашњом средњовековном државом, њено уздизање у ранг патријаршије, губитак овог статуса потпадањем под турску власт, његова обнова и поновни губитак у 18. веку. Трећи део осликава борбу за повраћај црквене независности у младој држави током 19. века, а четврти анализира однос цркве и државе између два светска рата. Пети, централни део рада, пружа критички осврт на стање у другој Југославији, током чијег постојања је дошло до настанка тзв. македонског црквеног питања или унутар-црквеног раскола. У шестом и седмом делу, анализирано је тренутно стање и политички односи између Србије и Македоније у светлости црквеног спора, као и црквеноправни аспект проблема. У закључку, кандидат указује на сличности у положају српског народа, његове цркве и државе Србије на почетку 21. у односу на раније посматрани период.

3.6.5. „Представљање националних мањина у Republici Srbiji – проблеми i могућа решења“, *Reforma izbornog sistema u Republici Srbiji* (ур. Edin Šarčević), Fondacija Centar za javno pravo, Sarajevo 2015, 88–113.

Рад је подељен у три веће целине. У првом делу разматра се представљеност националних мањина у Народној скупштини Републике Србије. Кандидат отвара сложено питање природе мандата народних посланика који долазе из редова националних мањина. У наставку је изложен постојећи модел представљања националних мањина у републичком парламенту. Кандидат препоручује одмерене промене које се тичу могућег смањења броја народних посланика, јер би се то одразило и на број места која ће имати представници мањина и нуди могућа решења за њихову бољу представљеност. У другом делу рада, разматра се улога националних савета као релативно нове институције у нашем праву. У трећем делу, сачињена је кратка анализа питања која се тичу избора и изборног система и дати су одређени предлози за унапређење изборног процеса. Кандидат у закључку тврди, да је упркос неспорној демократичности идеје о националним саветима, она доживела неуспех у многим сегментима.

3.6.6. „Уставни суд Руске федерације као чувар људских права“, Зборник: *Интеграционне процесе у социјалној, правној и економској сферама делатности грађанског друштва*, Финансови универзитет, Московски државни областни универзитет (МГОУ), Феодосијска финансијско – економска академија, Москва, 2015, стр. 85-89.

У раду је описан положај савезног Уставног суда у уставном систему Руске Федерације (РФ), као и његова улога у заштити и остваривању људских права. Кандидат закључује да се, без обзира на препреке у свакодневном раду, као и на слабости нормативног оквира, Уставни суд РФ развио у најважнијег чувара и заштитника људских права у Русији.

4. Конференције, летње школе и курсеви

Кандидат Ђорђе Марковић је учествовао је на већем броју домаћих и регионалних научних конференција, летњим школама, различитим семинарима и сличним скуповима:

5/2024. International Conference: Contemporary Challenges to Constitutionalism, Lomonosov, Moscow State University – Faculty of Law and University of Belgrade – Faculty of Law, излаган реферат на тему: *The influence of the Council of Europe and the Venice Commission on elections and electoral law in Serbia*;

9/2023. Annual Meeting of the Research Committee on Sociology of Law: Law, Society and Digital Pasts, Presents and Futures, Универзитет у Лунду, Шведска, излаган реферат на тему: *The Battle for the Independent Judiciary in Serbia – the Recent History of Constitutional Change*;

6/2023. Међународни научни скуп: „Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку“ – on-line, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, БиХ, излаган реферат на тему: *Избор судија у Републици Србији – анализа нових уставних и законских решења*;

10/2022. International scientific conference: „Systematization in Law: ‘The Magic Glass’ of the codifier (for the 250th anniversary of the birth of Mikhail Mikhailovich Speransky)“ – on-line, Санктпетербуршки државни универзитет, Русија, излаган реферат на тему: *Judicial Appointments in Russia and Serbia Through the Prism of the Standards of the Council of Europe and the Venice Commission*;

9/2022. Међународни научни скуп: „Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку“ – on-line, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, БиХ, излаган реферат на тему: *Приоритетно питање уставности као инструмент заштите људских права и слобода у Француској*;

5/2022. The International Scientific Conference: „Protection of Human Rights and Freedoms in Light of International and National Standards“ – on-line, Правни факултет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Косовска Митровица, излаган реферат на тему: *Protection of the*

Freedom to Vote in the Republic of Serbia – Election Administration in the Light of the New Electoral Laws;

9/2021. Међународни научни скуп 100 година од Видовданског устава: „Видовдански устав у убеницима уставног права – век касније“; Правни факултет у Крагујевцу, Крагујевац, излаган реферат на тему: *Видовдански устав у убеницима уставног права – век касније;*

11/2020. Учесник радионице: „Workshop: Improving Online Teaching 2020“, SEE|EU Cluster of Excellence in European and International Law, Europa-Institut in Saarbrücken;

9/2020. Међународна научна конференција „Одговорност у правном и друштвеном контексту“ – on-line, Правни факултет у Нишу, Ниш, излаган реферат на тему: *Непосредно вршење суверености у Републици Србији – право и одговорност;*

12/2019. Шеста студентска конференција из теорије, филозофије и социологије права: Правосуђе између права и политике, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, *Key note* излагање – *Положај судства у Србији: између норме и праксе;*

3/2019. III Erasmus Legal Science Week – The Role of Courts in Contemporary Legal Orders, Универзитет у Софији, Бугарска, излаган реферат на тему: *Status, functions and legitimacy of the constitutional courts in the Ex-Yugoslav area;*

2/2019. Семинар Писање иницијативе за оцену уставности и пракса уставног суда, Студентски клуб Правног факултета, Правни факултет Универзитета у Београду, излагање на тему: *Надлежност Уставног суда;*

2018. Похађао програм обуке наставно-научног особља у оквиру програма „TRAIN“ (Training & Research for Academic Newcomers), у организацији Универзитета у Београду;

12/2018. Учесник Округлог стола „Како образовати студенте о људским правима – изазови и перспективе“, Правни факултет Универзитета у Сарајеву, Сарајево;

10-11/2018. Истраживачки боравак: Central European University, стипендија: *Civil Society Scholar Award;*

8/2018. Летња школа у оквиру Еразмус+ програма: Radboud Summer School, Radboud University;

6/2018. Интеркадетарски састанак, Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш;

5/2018. Научни скуп са међународним учешћем: „Универзално и особено у праву“, организатор: Универзитет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици – Правни факултет, Косовска Митровица,

излаган реферат на тему: *Органски закон у уставноправном поретку Републике Србије*;

11/2017. Учесће у организацији и спровођењу курса: *American Constitutional Law and Legal Problems*, Правни факултет Универзитета у Београду;

9/2017. Учесће на округлом столу Дијалог о КиМ;

7/2017. Истраживачки боравак на Европа институту при Универзитету Сарланд, стипендија је финансирана из *DAAD* пројекта – „*GradUS global*“;

5/2017. Научни скуп са међународним учешћем: „Национално и међународно право – Актуелна питања и теме“, организатор: Универзитет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици – Правни факултет, излаган реферат на тему: *Врховни суд у Уставу УК*;

12/2016. „29. Копаоничка школа природног права – Право и друштвени императиви“, Копаоник, организатор: Удружење правника Србије, излаган рад: *Имунитет неповредивости у модерном парламенту*;

11/2016. Конференција: Поглед на устав Србије – десет година касније, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, организатор: Српски правнички клуб, излаган реферат на тему: *Правосудни систем*;

10/2016. Курс: Писање предлога закона и других прописа (номотехника и правничко расуђивање), Правни факултет Универзитета у Београду;

7/2016. International Summer School Sarajevo 2016: „Transitional Justice: Key Concepts, Processes and Challenges in South-East Europe“, организатори: Удружење „Правник“ и Konrad-Adenauer-Stiftung, Сарајево, БиХ;

5/2016. Курс: *Constitutional Review in Austria and Europe*, одржао *Christoph Hofstatter*, Правни факултет Универзитета у Београду;

10/2015. Међународна конференција: „Религија, политика, право“, Будва; организатори: Институт за упоредно право, Православна Митрополија Црногорско-приморска, Центар за проучавање религија и верску толеранцију, излаган рад: *Однос српске државе и цркве са посебним освртом на тзв. македонско црквено питање*;

6/2015. Конференција: „Реформа изборног система у Републици Србији“, Београд, организатори: Фондација Центар за јавно право и Институт за упоредно право, излаган рад: *Представљање националних мањина у Републици Србији – решења и проблеми*;

5/2015. Конференција: „Democratic citizenship: obtaining, developing, empowering - International Youth Forum“, Јереван, Јерменија; организатор: *European Youth Parliament in Armenia*; симулација израде и изгласавања

документа о електронском гласању у земљама ЕУ, проглашен за једног од десет најбољих страних делегата;

2/2015. Зимска школа: „*State and Civil Society in Central and Eastern Europe, Law, Politics, Economy and Society – Winter seminar*“, Бер, Мађарска, организатор: *Szechenyi Istvan University*;

12/2014. Курс: „Принцип правна држава“, одржао проф. Един Шарчевић, Правни факултет Универзитета у Београду;

3/2014. Напредни курс: „Логика, правна аргументација и примена права“, Правни факултет Универзитета у Београду и Српско удружење за правну и социјалну филозофију;

11/2013. Конференција: „Избор судија у Републици Србији и државама региона – норма, пракса, предлози за промену“, Београд, организатори: Центар за јавно право Сарајево и Правни факултет Универзитета у Београду, изалаган приказ зборника: „Ко бира судије уставног суда?“.

2/2013. – 5/2013. Успешно завршен курс Реторике на Правном факултету Универзитета у Београду.

5. Приступно предавање

Кандидат Ђорђе Марковић је 9. октобра 2024. успешно одржао приступно предавање за област из које се бира на тему „Изборни системи“. Комисија је оценила приступно предавање највишом оценом.

6. Оцена испуњености услова и критеријума за избор у звање доцента

6.1. Општи услов - Научни назив доктора наука из научне области за коју се бира стечен на акредитованом универзитету и акредитованом студијском програму у земљи или диплома доктора наука стечена у иностранству, призната у складу са Законом о високом образовању.

- Кандидат Ђорђе Марковић је 7. марта 2024. године одбранио с одликом докторску дисертацију „Природа уставносудске функције“, на Универзитету у Београду – Правном факултету, и тиме стекао научни назив доктор наука – правне науке.

6.2. Обавезни услови

6.2.1. Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе. □

- Др Ђорђе Марковић је 9. октобра 2024. успешно одржао приступно предавање за област из које се бира на тему „Изборни системи“. Комисија је оценила приступно предавање највишом оценом.

6.2.2. Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода. □

- У статистичким извештајима о вредновању рада руководиоца вежби кандидат Ђорђе Марковић је оцењен следећим просечним оценама: у шк. 2015/16. – 4.68; у шк. 2016/17. – 4,69; у шк. 2017/18. – 4.77; у шк. 2018/19. – 4.79; у шк. 2019/20. због епидемије изазване вирусом COVID-19 и грешке у систему није спроведено анкетирање, те подаци нису доступни; у шк. 2020/21. – 4.40; у шк. 2021/22. – 4.37, у шк. 2022/23. – 4.54 и у шк. 2023/24. – 4.52.

6.2.3. Објављен један рад из категорије M20 или три рада из категорије M51 из научне области за коју се бира.

- Кандидат Ђорђе Марковић има три рада из категорије M24 и један из категорије M51:

1. „О надлежности за доношење мера током ванредног стања – поводом одлуке Уставног суда Србије“, *Српска политичка мисао* 3/2021, 191–212. **M24**
2. „Procedures and Conditions for the Selection of the Constitutional Court Judges in the Post-Yugoslav States“, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu* 3/2019, 254–276. **M24**
3. „Независност судства у Републици Србији – предлози за промену уставног оквира за избор судија и престанак судијске функције“, *Српска политичка мисао – посебно издање*, 2017, 201–227. **M24**
4. „Imunitet nepovredivosti u modernom parlamentu“, *Pravni život*, Tom IV, 12/2016, 59–611 (прерађен део семинарског рада). **M51**

6.2.4. Саопштен један рада на научном скупу, објављен у целини (категорије M31, M33, M61, M63).

Кандидат Ђорђе Марковић има један рад из категорије M45, два рада из категорије M52, један из категорије M53, шест из категорије M33 и два из категорије M63:

1. „Начин избора председника Републике Србије“, Зборник радова: *Председник Републике и Устав* (ур. Владан Петров), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2018, 123–142. **M45**
2. „Изборна хроника за 2023. – поглед са стране“, *Архив за правне и друштвене науке*, 4/2023, 99–120. **M52**
3. „Trampova reforma Vrhovnog suda“, *Pravni život*, Tom IV, 12/2019, 647–662. **M52**
4. „Делимичне изборне реформе у Републици Србији“, *Архив за правне и друштвене науке* 1–2/2020, 121–154. **M53**

5. Високи савет судства у новом нормативном руху“, у: *Међународни научни скуп: Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку, зборник радова, година III, број 3 (2023) Том I*, ур. Жељко Мирјанић, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука, 2023. 297-317. **М33**
6. “Judicial Appointments in Russia and Serbia Through the Prism of the Standards of the Council of Europe and the Venice Commission”, *St. Petersburg State University Publishing Press*, 2023, у штампи. **М33**
7. „Protection of the Freedom to Vote in the Republic of Serbia – Election Administration in the Light of the New Electoral Laws“, in: *Collection of papers Protection of Human Rights and Freedoms in Light of International and National Standards* (ed. D. Blagić), Kvar, Kraljevo, 2022, 185–212. **М33**
8. „Видовдански устав у уџбеницима уставног права – век касније“, *Зборник радова са Међународне научне конференције „100 година од Видовданског устава“*, (ур. С. Ђорђевић, Ј. Вучковић), Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Крагујевац 2021, 57–77. **М33**
9. „Непосредно вршење суверености у Републици Србији – право и одговорност“, *Зборник радова са Међународне научне конференције „Одговорност у правном и друштвеном контексту“* (ур. Г. Обрадовић и А. Тасић), Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш 2021, 79–101. **М33**
10. „Однос српске државе и цркве са посебним освртом на тзв. македонско црквено питање“, *Зборник радова Религија, политика, право* (ур. Јован Ђирић, Велибор Џомић и Мирољуб Јевтић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија Црногорско-приморска, ИИУ „Светигора“, Центар за проучавање религија и верску толеранцију, Београд-Будва 2015, 435–459. **М33**
11. „Органски закон у уставноправном поретку Републике Србије“, *Зборник радова: Универзално и особено у праву – том I*, (ур. Огњен Вујовић), Универзитет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Косовска Митровица 2018, 287–307. **М63**
12. „Врховни суд у уставу УК“, *Зборник радова: Национално и међународно право – актуелна питања и теме* (ур. Олга Јовић-Прлаиновић), том II, Универзитет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Косовска Митровица, 2017, 191–208; (коаутор: др Владан Петров). **М63**

6.3. Изборни услови

6.3.1. Стручно-професионални допринос - председник или члан

уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству; Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.

- Кандидат Ђорђе Марковић је на пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја: „Конституционализам и изградња правне државе“, учествовао је од 2018. до 2023. године (до окончања пројекта). Од 2017. године ангажован је на научним пројектима Универзитета у Београду – Правног факултета: „Идентитетски преображај Србије“ (за 2017, 2018, 2019. и 2020. годину), „Епидемија. Право. Друштво.“ (за 2021. годину), „Савремени проблеми правног система Србије“ (за 2022. и 2023. годину), а од 2024. на пројекту „Проблеми стварања, тумачења и примене права“. У часопису *Архив за правне и друштвене науке*, у периоду 2019–2020, био је секретар Редакције, а од 2021. године је члан Редакције.

6.3.2. Допринос академској и широј заједници - чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира; председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству; Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.

Кандидат Ђорђе Марковић је члан је Српског удружења за уставно право. У школској 2017/18. био је члан Комисије за спровођење избора за представнике Студентског парламента Универзитета у Београду, као и члан Комисије за спровођење пријемног испита за упис студената у прву годину основних академских студија школске 2018/19. Током 2018/19. био је члан Комисије за акредитацију Правног факултета Универзитета у Београду. Био је секретар Катедре за јавно право за последипломске студије (2018-2021).

6.3.3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству - учешће у програмима размене наставника и студената; и, учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма.

- Кандидат Ђорђе Марковић је учествовао је у реализацији наставе у оквиру сарадње са Правним институтом белгородског државног националног истраживачког Универзитета (2018-2020). У оквиру размене наставног особља, у склопу програма Еразмус+, на Универзитету Сарланд, у мају 2022. године одржао је гостујуће предавање *Serbia on its Way to the European Union – Legal and Political Aspects* и учествовао у извођењу наставе на мастер студијама.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Увидом у приложену документацију, Комисија је утврдила да је кандидат Ђорђе Марковић својим посвећеним научно-истраживачким радом испунио све услове за звање доцента.

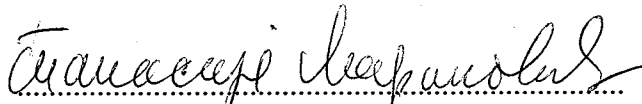
Комисија посебно примећује да радове др Ђорђа Марковића одликује тематска разноврсност, прегледност, јасност мисли и заснованост на правнонаучним аргументима. Ипак, ти радови су могли бити предметно и методолошки продубљенији. Кандидат Марковић је учествовао на бројним и тематски разноврсним научним конференцијама, али су они углавном били у Србији или окружењу, дакле изостало је учешће на истакнутијим међународним конференцијама и конгресима. Истовремено, Комисија има у виду велики наставни и ваннаставни ангажман др Ђорђа Марковића, о чијој посвећености говоре и студентске евалуације.

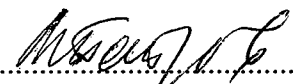
Комисија, руковођена свим релевантним академским мерилима према којима је оценила кандидата, има част и задовољство да Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду учини

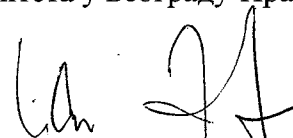
ПРЕДЛОГ

да донесе одлуку да се др Ђорђе Марковић изабере у звање доцента за Уставноправну ужу научну област - предмет Уставно право на Правном факултету Универзитета у Београду.

У Београду, 14. октобра 2024.

.....
др Танасије Маринковић, редовни професор
Универзитета у Београду-Правног факултета

.....
др Владан Петров, редовни професор
Универзитета у Београду-Правног факултета

.....
др Милан Јовановић, редовни
професор Факултета политичких наука
Универзитета у Београду